

BÉKÉSMEGYEI KÖZLÖNY

POLITIKAI és VEGYESTARTALMU LAP.

Szerkesztőség:
Apponyi-utca 891/4. sz. (Zsilinszky-féle ház) a
hova lap szellemi részét illető közlemények
küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.
ELŐFIZETÉSI DIJ: Egész évre 6 forint. — Fél évre 3 forint. — Negyed évre 1 ft 50 kr.
Egyes szám ára 8 kr.
Előfizethető: helyben a kiadóhivatalban, vidéken a posta útján utalványon. Előfizetni bármikor
lehet, évnegyeden belül is.
Hirdetéseket lapunk számára elfogad bármely jónévrű fővárosi és külföldi hirdetési iroda.

Kiadóhivatal:
Apponyi-utca 891/4. sz. (Zsilinszky-féle ház
hova a küldemények és az előfizetési pénzek
küldendők.
A hirdetési díj készpénzzel helyben fizetendő
„Nyitár”-ben egy sor közlési díja 25 kr.

Itthon és a külföldön.

Mi lesz a kiegyezési másodvirágzású javaslatlath? — emondja fővárosi levelezőnk. Itt nemzeti örvendezéssel jelentjük, hogy jövő évi költségvetésünkkel elértük a nagy nemzetek háztartását. Ha a koronaérték számítása érvényben lenne, egy milliárd (ezer millió) koronára lehet tenni egyenkint a bevételeket és kiadásokat, ami nagy nemzeti vívmány: a közoktatásügyi tárca tízszer nagyobb ma, mint 1867-ben. A dotációi képessé teszik, hogy közelebb vállalt kulturterheit, a bekési és csabai gymnasiumot államosítsa, nemzetiségi szempontból óhajtottó a mezőberényi polgári iskola államosítása is.

Gautsch bárónak nem sikerült a belső válságot megoldani, a nyelvrendeletek ügyében módosítást mutatott be, de ezt a pártok elvetették. A baloldali klubok kedden összejöttek, hogy a kormány javaslatáról döntsenek s azt egyhangúlag elvetették. A kormány javaslatainak elvetése senkit sem lep meg; ezek a javaslatok kirívó ellentétben voltak azzal az állásponttal, amelyet a németek husvét óta elfoglaltak és a melyet az obstrukció idejében oly elemi erővel megvédelmeztek.

A német haladópart és német néppárt kedden délelőtt ülést tartott s egyhangúlag elvetették a kormány javaslatát. A keresztény-szocialistapárt tegnap tartott ülését meghatalmazta két megbízottját, hogy a csehországi német képviselők követeléseit támogassa; a párt szolidaritást

vall velük, de egyttal kijelenti, hogy a német nép előtt a határozat következményeire való felelősséget a csehországi német képviselőkre hárítja; a párt végül azt is kijelentette, hogy a Magyarországgal való kiegyezést minden rendelkezésre álló eszközzel ellenezni fogja.

Pedig már remélték, hogy kiegyezzenek, mert a többség az elnök- és házszabály kérdésben engedett, feltéve, hogy a nyelvrendeletek kérdésében a németek nem követelik azok visszavonását, hanem beérik azoknak módosításával, addig is, míg ennek az alknak az alapján törvényt hoznának.

A Gautsch-féle módosító javaslat különben a következő:

A hivatalos nyelv tisztán cseh kerületben a cseh legyen; német kerületben német; vegyesnyelvű kerületekben vegyes. Vegyeseknek oly kerületek tekintendők, a melyben a lakosságnak legalább 27 százaléká más nemzetiségű, tiszta cseh vagy német az a kerület, a melynek más nemzetisége legfőleg 20 százalék. Az államhivatalnokok Csehországban mindkét nyelvet kötelesek érteni, de a másik nyelv megtanulására engedélyezhető időtartam öt esztendőről 15 re emeltetik.

Ezt a győztes németek visszautasították, mivel ez Csehország állami különállásának elismerését foglalná magában s a német hivatalnokokat a cseh nyelv megtanulására könyyszerítette.

A Politik követeli, hogy a városi tanács kezdeményezéséből hívják össze a cseh nép minden rétegének képv-

selőit a főnemességtől kezdve a munkás osztályig, hogy gyűlést tartsanak és oly memorandúmot szerkesszenek, a mely a cseh kisebbség szenvedéseinek történetét tartalmazza, hogy azt a királynak küldöttétség útján felterjesszék. A memorandum a prágai eseményekre és azok okaira is kiterjedne.

A kereskedelem Prágában teljesen pang. Egy kereskedő, a ki nek bevétel szombatonként rendezés ezekre szokott menni, a mult szombaton harmincz krajezárt vett be. Több gyáros, ki Prágában gyárat vagy fiókot akart felállítani, szándékától elállott.

Csehországban lázadási (antisemita) tünetek mutatkoznak Příbram, Tabor, Chrudim, Hirschberg és Jungbunzlauban.

Az olasz miniszterválság komolyodik. A mikor Pelloux hadügyminisztert leszavazták az előléptetési törvény részletes tárgyalásán, nem hiték, hogy ebből nagy politikai válság lesz. Ő azonban ragaszkodott lemondásához a kamarával szemben s magával rántotta a Rudini-minisztériumot szolidaritása révén. A király újra megbizta Rudinit, a ki kedvét veszve, ilőt kért a gondolkodásra és Zanardellivel tárgyalta, hogy belépésével a szélsőbal támogatását megnyerhesse. Zanardelli megtagadta a miniszter,umba való belépést, tehát nehéz lesz új kormányt és biztos többséget alakítani.

A zsidóüldözés Bukarestben s Galacban Európaszerte izgalmat okoz. A zsidók katonai szolgálatának kérdéséből támadt a zavargás. Idáig a zsidókat is besorozták, de most a

Sturza-kormány törvényjavaslatot terjesztett be, hogy a katonai szolgálatból kizárassanak s e helyett hadmenetességi adót fizessenek. Ez ellen a zsidók óvást tettek s az egyetemi tanulókkal összevették, össze is verkedtek. Ebből származott a zendülés, a zsinagóga megrohanása, a zsidó boltok föltörése és elpusztítása. A rendet nagy nehezen helyreállították, de még ezután következett a másik sérelem, hogy a liberális belügyminiszter, Fereszkide a képviselőház ülésén a zsidókat okozta, hogy ők idézték elő a zavargást, mert két oláht megverték s a kamara többsége a kormány felfogását és eljárását helyeselte. A zsidóellenes törvényjavaslat abból indul ki, hogy Romániában az ott lakó mintegy 500.000 zsidónak honossági joga nincs s ezért nem szolgálhat a hadseregben.

A gyulai mandátum. A képviselőház állandó igazolási bizottsága Kubinyi Árpád elnöklése alatt tartott keddi ülésén vizsgálat alá vette Bartha Miklós Gyulán megválasztott országgyűlési képviselő megbízó levelét. A megbízó levelül szolgáló választási jegyzőkönyv ugy tartalmazta, mint kiállítására nézve megfelelően a törvény és a házszabályok rendelkezéseinek, a bizottság Bartha Miklóst a kérvényezhetésre megszabott 30 nap fentartásával igazolt képviselőnek jelentette ki és jelentésének a Ház elé terjesztésével P sik Lajost bizta meg.

Az obstrukció szele.

— A „Békésm. Közlöny” fővárosi tudósítójától. — Budapest, decz. 8.

Komjáthy és Eötvös még ez ideig kisebbségben vannak. Ugronék

— El kellett volna kergetni ezt a leányt, — mondogatta. — Hová lesz a virtus, istenem hová lesz?

Hogy rébuszokban beszéljünk, a dolgot vége ez lett:

A Magda volt a ezirmos, a Pista volt a jól megpirult gesztenye, mit az ügyefogyott Magda tudtán kívül kikapart a parázsból masnak, — mert...

Nos, igen! Magda észrevette, hogy a Pista egyszer keddi napokon is ott eszszogot a gádorban.

— Mi keresni valód van itt? — kérdezte minden legkisebb megindulás nélkül — Mi? Im! — fanyalgott Pista. Ej Magda, mégis csak fain egy lélek a te asszonyod.

— Bizony! mert engedelmet adott rá, hogy szerdán, meg szombaton ide nézhess.

— Az ám, aztán nem idegenkedik az ilyen magamszerű szegénylegénytől sem.

Ha a Magda most uri dáma lett volna, e szavakkal eltaszítja magától a Pistát s azt mondja:

— Vége köztünk mindennek! De mivel a Magda csak meztlábos parasztleány volt, a Pista beszédére ezeket mondja:

— Dejszen, nem is mástól kérte ám kölcsön a guszusát!

Kirándulás a Niagarához.

Irta: Harsányi Sándor.

Az elmúlt hó egy derült reggelén, verőfényesnek ígérkező nap korai óráiban, vidám csapat kelt utra a clevelandi magyarság előkelő társadalmából, hogy elzarándokoljon a világhírű Niagara zuhataghoz.

A kirándulás tervszerűen praeparált s nem amolyan frissen nyelbe ütött volt. A tervszerűség alatt értem azt, hogy a döntő elhatározás pillanatától kezdve minden törekvésünk elemozsiák, ételital neműek összehozására, a tár-uság

„Békésmegyei Közlöny” tárcája.

Asszonyhistoria

Irta: Tóth Dezső.

Eger Istvánné ifjasszonyt az a csapás érte, hogy az eleje párja hirtelen meghal. Mas ifjasszonyt is er ilyen csapás, de más nem veszi annyira a szívére, mint Eger. Mert becsülte az emberét, elieste a kívánságát s ritkán adott okot reá, hogy bal-lalbal keljen föl az ágyból az ura.

Férfi volt a talpán Eger István, de megvolt írva a sors könyvében, hogy fiatal fejlet hagyja magára itt az élet rögös útjain az asszonyt, kit bizony már erősen öszbe esvarodott legény létere vezetett az oltárhoz.

Ugy történt, hogy az ásványi malom ba ment örletni. Jól fizetett az élet, ne-hogy megszüköljenek télviz idején. A molnárnál mihamar megegyezett a gazda s valamelyes kis áldomást is ittak.

Szobeszed közben hirtelen szárnya támad az időnek s hamar raterít a hívőkre az öreg estét. Egy ideig világitottak a csillagok, de aztán egyszerre csak megbabalyodott az idő s a haragosabbik képét mutogatta.

— Induinom kéne, — szaporázot Eger István

— Oda se neki! Majd eszére tér az idő, aztán meg ismerős ezen a tájon gazdauram, csak nem téveszt el az utat!

— Nem ám! De mit szól majd az asszony, ha a keső éjfé, vet haza?

— Szokják hozza az ilyesmibe, ki tudja, mikor kerül forra megint!

A molnármester ott sürített körülötte s erősen noszogatta az ivásra.

— No, meg egy hajtásnyit, Eger uram.

Eleg hajtásnyit lesz nekem ide Gelse, még utóbb kihámoz a rossz sorom a koscsiból.

Egy kevéskét mátos volt már; érezte a bor elejét, félre lökte maga elől a poharat.

— Nem iszom többet. Folkantározta a két vesderest, aztán boletemetkezett a kocsi ülésbe.

— Gyí lovam, gyí! — máig meg se álljunk hazáig.

Girbe-görbe uton csak ugy ugrált egyik kerékvágásból a másikba a faten-gelyes kocsi. Sötét volt, mint a szurok: Eger István eltévesztette a csapást s a patkányos határban leléptek a lovai a töltésről a kis Dunaba. Hirtelen sodra volt ott a viznek, elkapta az embert, a kocit, a lovakat. Nem volt menekülés. Eger István harmadnapra került meg — holtan.

Az asszony szép temetést rendezett neki, dupla stólat fizetett a papnak, csak-hogy minél szomorubb bucsuzatót mondjon a halott fölött. Es azóta vizasztalhatatlan volt az özvegy; mindig azt hajtogatta:

— Csak legalább beteg lett volna, hogy ápolhattam volna.

S a gazdálkodás gondja aztán az ő gyenge vállaira nehezkedett.

Egy pár hónap telt el azóta, hogy Eger István oly szerencsétlenül véget ért, mikor nem épen épületes dolgokat lehetett hallani faluszerre az Istenben megboldogultól. Hogy nem is olyan talpig ember volt ő kelme, mint ahogyan mutatta. Hogy a fiatal asszonynak köve tartotta a szemét s szívesen bogarászott a más tilosában is.

— Ejnye adta vén embere, tüzelt az ifjasszony, én pedig azt gondoltam, hogy kettőig se tud olvasni. No azért érdemes volt annyira tartani a virtuson!

S akit egyszer a pletykába mártanak, ugy jár az, mint aki a sűrű őszi ködbe keveredik. A távolállók meg se látják a sötétségtől, a közel levők pedig csak azt látják, hogy a sötétségben tip-láb.

Igy történt, hogy Eger Istvánné lel-kében mindjobban elhomályosodott az ura emléke s az asszony szentül meg volt győződve róla, hogy a szegény ember nem szolgált valami nagyon az ő becsü-

lésére. Pedig a jó viselet a fő. Hn, majd példát mutat a többi kirugós fehérsépek. gondolta, s még inkább tirannuskodott a cselédségével.

Itt kezdődik azután a fordulat özvegy Eger Istvánné életében, ki elég gyöngye volt ahhoz, hogy a pletyka megmarhassa boldog emlékezetű ura emléket, akár csak a rozsdá a vasat.

Egy izben beállított hozzá Magda, az ő hű-séges szolgáló leánya, aki mara városban is szolgált. A Magda eddigelő mindig mosolygott, de most savanyu volt az arca, mintha vackorba harapott volna.

— Miért itatod az egereket? kérdezte tőle az asszony.

— Szent Györgykor jöttem, de akár ma is elmehetek.

— Aztán miért? Nincs fölöstökömöd, nincs ebéd, nincs vacsorád? Nem magad vetheted meg az ágyad gyöngye puhára?

— Mi a fityene ütött hozzád egyszerre? Volt már jobb asszonyod is mint én?

— Volt bizony, erősködötti Magda.

— Ugyan ugye? Talán többet vert? Talán almáriombá zárta előled a kenyeret?

— Nem a!

— Hát?

— Hát kérem ifjasszony, az megen-gedte, hogy szerdán, meg szombaton este eljőjjön hozzám a Pista egy pár szóváltásra a gádorba.

A menyecskeének hirtelen tűzbe borult az arca; az apró ökleit már ütésre emelte de aztán megcsendesedett.

— Jól van, mondta lassan, de csak egy pár szóváltásra.

Az ezután következett éjszaka nem arra való volt, hogy álomra hunyja a szemét özvegy Eger Istvánné. Hogy a Pistát, ezt a daliás szép szál legényt eddig meg se látta ő. Im, ennek az éretlen Magdának jobb szeme van, mint neki. Hánykolódott a tornyos nyoszolyán; beleturta a lázas fejét a süppedő vankosokba, de azért mégis hallotta az édes suttogást, melyet onnét a gádorból ringatott be hozzá a félig nyitott ablakon át a levegő.

lapja látva szór mindennap és háborog mint az Aetna. Kossuth lapjai szelidebb tónusban fújják, de szintén a csatazaj és harci kiáltás török föl sorakból. Eötvös egyelőre az Abbáziában nem hagyta el jó kedve és szintén bizik, hogy az osztrákok kikaparják a magyaroknak a gesztenyét, ha tüzes barátai el nem rontják.

Mert a harszoni kedv valóban nincs igazolva és az obstrukció teljesen céltalan. Mit akar a függetlenségi párt? Azt mondja: legalább az önálló vámtérületet és önálló jegybankot. Akarják-e ezt más pártok? Persze, hogy akarják — utolsó remediumul. Ez az utolsó elkerülhetetlen pillanat pedig elérkezik június elsején, nehány hónap múlva, a midőn a betervezett második provizió törvény szerint (a mi ellen obstrukálni akarnak) a kormánynak be kell mutatnia az önálló rendelkezésekről való javaslatokat.

A függetlenségi párt azt veti föl: harmincz évig vártunk a mai kedvező alkalomra is pártunk elvei győzelmére, engedjük diadal nélkül? Eötvös pedig erre így felel: Édes istenem! ha harmincz esztendeig vártatok, nem tudnátok még várni hat hónapig? Akkor — a viszonyok megérlelik céljainkat és ezzel szemben elérjük:

1) hogy a magyar parlament elfelmentő magaslataban fog az osztráktól különbözni; 2. hogy hiába való harcezel nem költöttük föl azokat az aggodalmakat, melyeket a dinasztia Magyarország iránt szószadok óta táplál, melyet udvaroncok és ellenségeink mesterségesen szítottak és bizonytalanság most sem maradnak télenek, hogy a jóságos királyt, mely egyszerre felénk hajlott, — elidegenítsék; 3. megtörténhet éppen a magyar ellenzék harszoni ostromára, hogy a sajon és mámoros nemzetiség odaát a Lajthán hirtelen észrekerül térnek, nem obstrukciónak, egy szép napon elfogadják az első provizórium javaslatot, majd dülöngébe viszik a kiegyezést és akkor nekünk örökre tölle foghagyás! — hogy rövid időn belül önálló vámtérületünk legyen!

Eötvös eszméit népszerű modorban így magyarázza: mi azt mondjuk, hogy az osztrák kapzsics 1867. óta a vámközség révén 600 milliót vett ki a magyar zsebekből. Ha ez igaz — az ördögbe is — akkor az osztrákok fölöttébb iparkodni fognak a cseh nyelvredelet miatt való sérelmeiket behűteni és tovább is megkötni az egyezséget. Miért szolgálunk mi német érdekeket? Miért nyitnók ki mi az ő szeméiket? Igen is az ellenzéknek a kormányzat minden tényleg a kritika szigorú bonczkésével kell ré-

mulattatására szánt viccek betanulására, tréfák kieselésére concentrálnod.

A felkelésben — pontoság tekintetében — hozzánk egyáltalában nem hasonlítható nap (e hasonlat az ő javára szól!) sugara már melegen tüztek alá az ég boltzatjáról, mikor „megbizható” pénztárnokunk (a continens is az volt!) ki régi amerikai lévén, egyuttal a rendező és vezető szerepet is magának, occupálta társaságunkban: konstátálta, hogy mindnyájan együtt vagyunk, minek folytán megadta a jelt a vonat indulására, (ami egyébként valószínűleg bekövetkezett volna e nélkül is.)

A Niagara vizesésének előre kirajzolt csodás látványa sem birt reánk oly csábos ingert gyakorolni, hogy teljesen kiüzte volna szeméinkből az álmot. Rendezőnk csak hosszas kísérletezések után jött rá az egyedüli szórómra, a magunkkal hozott sziv-vidámító italok használatba vételére. Ez hatott. Ilyen imponáló argumentum előtt a legesőkönyösebb mormota is odahagyja a legpuhább fészket is, nem is szólva a temperenczról, a ki azonnal fordít egyet elvei köpenyegén, léven ő csak addig bor nem issza, míg nincs mit vagy míg a magát kell innia!

Minekutána pedig egyik bajtársunk (a legkövérebb) feláldozta magát társai kényelmére, lasztallá alakítván az ő hátát, melyre sorba kipakoltuk táskáink bő és gazdag tartalmát: hozzáláttunk a falatozashoz, melyet uri mivoltunk tudatában — tekintettel az idő előrehaladott voltára — második Dejeuner nek neveztük el (noha első nem is volt.)

Fájdalom, örömmünk s roménységünk, melyet a szép csibék, s ropogóra sült libaczombok elköltéséhez fűztünk, nagyon korainak, sőt hiábavalónak bizonyult! A

szere se bontani, de az a nagácio, mely hivatalból akkor is ellenez, mikor az ellenzékiség nagy nemzeti érdekeket veszélyeztet, — nem felel meg a politikusi eljárásának. Okosan és előrelátóan.

A párt esze így akarja a békét, az obstrukció elleni felfogást többségre vinni. Mit ér el vele? Vagy győz, vagy ismét részeire tagolódik a szélsőbal. Hiszen már ismét pártvezéri velleitások mutatkoznak. Ebben a pártban is több a vezérkedő kapacitás, mint a közlegény. Pedig nagy nemzeti érdekünk, hogy a függetlenségi párt most szemben az osztrák túlzással egységes legyen.

Tegnapelőtt kedden megütt az obstrukció szele, de enyhe volt és előrelátó. Hiszen mi magyarok mindig megértettük a válságos helyzeteket. Megértjük most is és átvergődünk rajta dicsőséggel!

Amint hogy a kormány is nem sokára feledni fogja a horvátminiszter Josipovic Imre tárczájáról való lemondását. A király még nem fogadta el a benyújtott lemondást, de utódnál Cséh Ervin, Szerémvármegye főispánja van kiszemelve.

A csabai nőegylet estélye.

— Deczember 4. —

Annak a szigorú szemnek, mely mindig azt fürkészi: kik tündökölnek távol létükkel, — ez izben semmi dolga sem akadt. Összegyűlt mindenki, csak a betegek és a gyászolók maradtak otthon. Szinigazgatónak kedves látomány. A színház telve elegans közönséggel. Ha ilyen házat tudnánk állandóan biztosítani, akkor maga a nemzeti színház haszonnal játszhatnék a műpártoló csabaiaknak.

Azt mondtam előbb, hogy az illat-teli levegőben kipirult, estélyi toilletben pompázó hölgyek kedves látványt nyújtottak volna a szinigazgatónak. Hogy is ne! Nemcsak annak! A szeladonok, fakirok, szóval az arany ifjuság minden tagja, Rácz Mukitól egész a fakir evezősig, kedvét lelte széttekinteni a gyémántmezőn, a hol nemcsak a brillantok ragyogtak a fülekben, hanem a legigazibb gyémánt ragyogott, az ifjuság tüze, a szemekben.

Majd a műkedvelői előadásokat megelőző szokott izgatottság zsongott a teremben. Veres Gusztó festőművészünk ekkor cselekedte az utolsó mester vonásokat, a világot jelentő deszkákon meg négy bájos szereplő tekintett ki föl-váltva a függöny mögül. A parteren pedig találgatták:

— Ki volt? Lőrincz, a kis Alice, vagy ki?

De végre! Elült a zsongás, mikor másodszor szól a csöngető, aztán a varakozások kinos percei teltek, míg a Janó fagykiszivott kezei föl nem zök kentették a függönyt.

Egy kis szoba állt a közönség előtt.

tisztelt asztal uraság ugyanis, lehet, kényelmetlen pozitívójából kifolyólag, de alapos gyanunk van rá, hogy inkább a borból befolyólag — nagyási hóbortba esett e magát hol Vezuvnak, hol Popocatepeltnek képzelvén, engedelem nélkül fölugrott, s a kocsit egy elrejtett zugába óhajtozott, hogy végre hajtsa önnön magán a lava képzési processust, mely művelete által természetesen megszabadította hátát a rogyásig lenyomó elemzősiáktól.

Az már aztán az ő szerencséje volt, hogy a füle ajtaján, mely mögé ő menekült, zár is volt, mert a hangulat oly elkéseredett volt iránta, hogy mentem meglincheltük volna, ha kétél és fa lett volna közelében, meg aztán ha a vonat hajlandó lett volna megállani, mi ez operatívot rajta végrehajtuk.

Igy nem maradt egyéb hátra, mint szépen összeszededgetni a porba meghempergetett csirke és libaczombokat, abban a sovány vigaszban, hogy most már azok legalább vastagabbak lettek. Ilyen ulissesi megpróbáltatások után értünk mi a Niagara-hoz. Az az előbb csak Buffalóba, mert ez állomás vég-ponton kocsit kellett fogadnunk, mely bennünket a Niagara-hoz szállítson. Ezt könnyű így kimondani s a mi fő — a Niagara-hoz!

En azt hiszem, a turisták e Mekkájánál vannak koncentrálna a bérkocsiok szemérszedett legimpertinensebb diszpáldányai; a vendéglősök égbekialtó zsarolásainak megírása egy külön kötetet tenne ki.

Rendezőnk csak nagy ügyzel-bajjal végre megfogadott egy sanyaru kinezűs, inkább a Noé bárkájához, mint „társas hintó”-hoz hasonló idomtalan járművet 12 órára szóló terminussal 60 komény

Három üde, élő virággal a színen. Megszólalt az első (Lőrincz) és kivánta Piroskától, akit Kocziszkya Alice bájosan személyesített, hogy írja alá a kontraktust, mely örök pártára kényszeríti a három testvért, a kikhez harmadikkul Pándy Erzsike járult kedves természetességével. Hogy a szerződést aláírják, Kuglertől süteménnyel meglakoztatták, hogy még sem tartják be, ez mind természetes. Megjelenik a nőegylet agilis másodtitkára, vagy hova is beszéltek, az Urszinyi iroda népszerű tagja, a csabai társadalom élesítő kovása, ifj. Urszinyi János dr. és ismert udvarlási képességével bíróságon kívül hatálytalanná teszi az okiratot (ez is csak egy ügyvédnek sikerül!) és aztán — eljegyzi Piroskát.

Persze, hogy e mindennapi és nagyon sekélyes menetű vigjátékot csak a jó összejáték mentheti meg. Nagy érdeme szereplőknek. Lőrincz Lászlóné urnőnek, a ki erényesen, humorral játszott meg a legmegállapodottabb nézetű nővért, Pándy Erzsikének, a ki őszinte hangjával előkelő sikkkel volt előtérben, Kocziszkya Alicének, a ki kedvesen tromfolt és végül Urszinyi Jánosnak, a ki snajdig volt, és igyekezett szolgálta a szerző céljait, hogy a nagyon gyöngecske vigjátékot a közönség tetszése mellett mutassák be. A nőegylet rendezőse minden hölgy szereplőt kiléptekor csokorra tüntetett ki, Lőrincz és Pándy Erzsike ezenkívül is kaptak még szép csokrokat.

A második szám Gécs Jolán a. énekszámja volt, aki — szokatlan dolog nyilvános koncerteknél — önmagát kísért zongorán és az ő bájos, behizelgő hangján balatoni nótákat adott elő érzesel, melegséggel. Persze szünni nem akaró tapsok között kellett énekét megismétnie s népdalait egyikét Keresztes Ferencz, az aradi ipar és népbank csabai fiókjának főnöke kísérte gondolkán. Hogy újra a zajos tapsokra még egy harmadik nótát is el kellett énekelnie, hisz ez olyan természetes. A rendezőség szép csokrot nyújtott föl a bájos énekesnőnek.

Erre Clemens Nohl adagióját adták elő Singer Ferencz (hegedű), Keresztes Ferencz (gordonka), Gally János (zongora), Uhrin Károly (harmonium). A szepen, szabatosan előadott quartett igen tetszett; a falhangzott újrakra népdallal szerezték meg derék műkedvelőink. Zeneértők állítást szerint ez a quartett fővárosi hangversenyen is diadalt aratott volna. Az előadók a legnehezebb részletet is nagy biztossággal játszották meg és részolgáltak a közönség tapsaira.

A piece de resistance Csepreghy Ferencz egy ismeretlen vigjátéka volt: „A kitűnő vendég.” Bohókán festi egy mindenkép híres embert megvendégelni akaró magyar kudarczát, a ki télviz idején kocsijára vesz egy Kis-Kunságra törekvő, nyakravaló nélküli gyanus firmát, kiben Petőfi fiát véli, de a ki tulajdonképpen nagy szélhámos. A többi szereplő e kudarcz komikumának színezését szolgálja, de csupa hálás, műkedvelőknél való szerep van benne. Így a költőkért forintokért, s már ép elhelyezkedőben voltunk, ki a bakon, ki a saroglyában, midőn társaságunk egy mindig okvetlenkedő tagja a kabai aszony ismeretes mondókájával állott elő. Tisztán az aszociatívó idearum cselekedhetne velünk, hogy mielőtt e nyilvánvalóan életveszélyes utra (értve: a hintót) elindulnánk, elfogadjuk ez indítványt s ekkép leszedelzük önkívén a bárkáról, legközelebbi vendéglőbe térünk. No de itt már nem időzünk oly sokáig, mint rólunk az előbbi leírások folytán bárki is feltételezhetné.

Elég az hozzá, hogy két óra alatt a Niagara-nál voltunk!

A Niagara-nál! Van-é toll, melylyel le lehetne írni e fenségben elbűvölő, nagy szerűségben uterélhetlen természeti tüneményt, Isten teremtetéjének, alkotó hatalmának e csodás megnyilatkozását? Van é eset, mely a közvetlenség megkapóságával tudná vázra venni e tájékozó, bőmbőlő folyam rettenetes víztömegeinek a horribilis magasságból való alázuhanását s a sziklákon összetört haboknak lassan főlzálló ködfelhőkbe változását? Ah, a Niagara fenségben megdöbbentő látványa messze túlszárnyalja a legfelesigazottabb képzelmet is, a valóság erőtlenné teszi itta toll, színtelenné az ecetet munkájáts szépségeinek imponáló volt-nak a legragyogóbb ékes szólás is csak gyarló utánzatát tudná adni!

Nem hiába nemzetközi zarandokló hely az a Niagara! Az Alpesek vagy a tiroli havasok némává tettek engem is, midőn örök hó és fagy borította csúcsokra felpillantottam, az Óceán torony magassága hullámvérsei szent borzadállyal s félelemmel töltik el az ember szívét, megbámultam az emberi teremtető ész és tetterő alkotásait is, s — a Niagara-nak

rajongó Agota, ki maga is hat kötettel gazdagítja az irodalmat, kitűnő, meglepően öntudatos szereplőt talált Achim Gusztávnéban. Hugát, a szolgabíróért hevülő pajkos Mácsit szintén sok és természetes kedvességgel Lőrincz Lászlóné kreálta; a nagy emberre vádászó és törököt fogó kedélyes magyar Faragó Mátás állandó derűtség mellett, humorral játszott és persze ő is, mint a két hölgy, sok tapsot is kapott. Mellette kedélyeskedtek meg: a kántor, Achim Károly elpusztíthatatlan jó kedvvel és Thury Lajos, a falusi műveltségben elmaradt földbirtokosnak tipusát mestervonásokban mutatva be. A szerelmes, versre fanyalodott szolgabíró Nagy István dr. régi műkedvelő rutinnal, öntudattal vitte deszkákra. Az idegen nehéz szerepét dr. Margócsy Miklós játszotta meg és nehéz szerepének minden részletét jól fogta föl, szinpedi mozdulatai is természeteseek voltak. A második idegen Szolár Lajos volt és kis szerepét szintén jól adta. Az összejáték pedig e fordulatok darabban a lehető legjobb volt, gyors dialógok viték a cselekményt, — a közönség nem győzte tetszését nyilvánítani, végre is zajos tapsok szóították a derék műkedvelőket többször a lámpák ele. E darabban is a női szereplőkét csokorra lepte meg a nőegylet figyelmes rendezősege.

Erre a közönség nagy része folyton a vígadoba, a hol csakhamar megszólalt ifj. Flóra János nyirettyűje és a Suppe egy andalító keringőjével kezdődött a kedélyes vigalom.

A táncz forgatagában irtuk össze magunk is a jelenlevőkről ezt a névsort: Asszonyok: Achim Gusztávné, Lőrincz Lászlóné, Ormay Gizáné, Fried Mórné, Korosy Lászlóné, Rathy Beláné, dr. Seiler Vilmosné, Uhrin Károlyné, ozy. Kósáné, Leányok: Gécs Jolán, Kocziszkya Alice és Ella, Pándy Erzsike, Zinnern Olga, Gally Rozsika, Filipinyi Mariska, Badies Ilona és Margit, Linder Margit, Jeney Linka, Zlinszky Rozsika (Szarva), Fűrích Margit, Csepreghy Ilona, Jungnőrérek, Tóth Vilma (K-Ladány), Leitmann Ida.

A csabai nőegylet elnöksége: Beliczey Rezsőné és Urszinyi Jolán személyesen megköszönték a farradhatlan rendezőségnek, Főjeér Beláné, Friedmann Mórné és Németh Lajosné választmányi tagoknak, a nagystikerű estély körül teljesített odaadó, farradhatatlan buzgalmat, úgy szintén a közreműködő Lőrincz Lászlóné, Achim Gusztávné urnőknök Gécs Jolán, Pándy Erzsike és Kocziszkya Alicének, mint ügyes és kedves száj-játékosoknak, a közreműködő férfiaknak pedig szívélyes sorokban mondott köszönetet az elnök, a kinek a legnagyobb öröme tart, hogy a társadalom az egyelet emberbaráti céljaiban oly lelkesen segíti.

UJDONSÁGOK.

— Személyi hírek. Géresy Kálmán, tankerületi főigazgató, a napokban több

még sines párja előttem a föld kerék-ségén.

Niagara csak egy van ez a — Niagara!

Tessék elképzelni egy óriás folyamat, alig kisebbet, mint a Duna, 160 láb magasból iszonytató víztömegevel alázuhanni! Micsoda hajtó erőt képvisel, mily rettenetes nyomást tudhat előidézni az a horribilis víztömeg, ha megdöndül, hogy a 3000 láb szélességben ömlő gyorsasággal alarohanó víztömegekből technikai célok szolgáltatására csupán 7 láb széles rész van fölfogva és ez a buffalo, niagarai s a canadai partokon elterülő összes városok közötti kocsijait hajtja. A társaság, a mely a Niagara-nál fekvő óriási eleven erő egy ily aránylag párányka részének kiaknázására alakult, 7 millió dollárt fektetett a nagyszerű üzemletet is pompásan bevált vállalatba, mely 6 év alatt épített ki teljesen.

Ki van számítva, hogy ha a Niagara zuhatagnak összes erejét kihasználni lehetne, hát oly óriási hajtóerőt tenne az ki, mely az Egyesült Államok összes vasújaira s közúti kocsijaira nézve képes volna minden más erő alkalmazását feleslegessé tenni!

De kinezes bánya ez így is az amerikaiaknak. Es ök ezt jól ki is tudják használni. Megserezolják egy a turistákat, hogy a ki egyszer a körme közé kerül, az ugyan nem óhajtozik meg egyszer a Niagara-hoz! Legalább munkét mind a kettőnkét bátran odaálthathatunk volna kirándulásunk után akár a Bakony kello közepébe.

... Ott sem éreztük volna jobban kifosztottnak magunkat.

napon át vizsgálta a szarvasi főiskola végzett tananyagát és a látottak s tapasztaltak fölött tetszését fejezte ki. A tanári kar ez alkalommal a főigazgató tiszteletére vacsorát rendezett s részt vett azon Mikolay Mihály felügyelő is.

Terényi helye a törvényhatóságban. Hétfőn töltötték be a Gyula városban megüresedett megyebizottsági tagsági helyet, mely Terényi váratlan halálával üresedett meg. A választást Ladics György vezette, mely iránt meglehetősen érdeklődés is mutatkozott, a mennyiben összesen 261 szavazat adatott be. Ebből az abszolút többséget Kéry Gyula, főispáni titkár nyerte meg, a kit 135 szavazattal választották meg a belvárosban megyebizottsági taggá. Szavazatokat kaptak még Frankó László dr. 66, Szántó Henrik városi mérnök 43 és Szénássy József 17 szavazatot. A választás estjén Kéry Gyula tiszteletére barátai a Komlóban rögtönzött áldomást ülték, melyen az új megyebizottsági tagot Fábry Sándor dr. alispán köszöntötte föl. Kéry Gyula beszédében annak adott kifejezést, hogy ő Terényi örökében és abban a megbízatásban, melyben polgártársai bizalmából jutott, a legjobb igyekezettel fog eljárni.

Kinevezések. T y e h l á r Endre csabai adóhivatali ideiglenesen gyakornokot a pénzügyminiszter Abauj-Tornára az adóhivatalhoz adótitkárként nevezte ki. — K o e r Sándor díjtalan miniszteri segédfogalmazó a gyulai m. kir. pénzügyigazgatósághoz pénzügyi fogalmazóvá nevezett ki.

Tagosítás Szeghalmon. Folyó hó 3-6 napjain volt Szeghalmon a szavazás a fölött, hogy tagosítsák e a határ vagy sem. Körülbelül 15 ezer kat. hold sorsa került döntés alá. Azok, kik a tagosításnak hívtak voltak, meglehetősen aggodalmakat állítottak ki, mert a lakosság egy része erős ellenzékelt képezett. A gyulai kir. törvényszék kiküldött bírja dr. P l o p u György azonban oly tapintatosan vitte a dolgot, hogy nagy többség nyilatkozott a tagosítás mellett; — így most rennylik a szeghalmiak, — ha a törvényszék határozatát senki sem felebbezte meg, már a tavaszon hozzá foghatnak a mérnökök a határ felméréshez.

A gyulai törvényszéki palota ügyében. F. hó 5-én küldötte le az igazságügyminiszter N o v á k törvényszéki elnökhöz a W a g n e r Gyula műépítéssel kötött szerződést, mely szerint ez kötelezi magát jövőre megkezdendő építési munkálatokra felügyelni, a muszaki tervek elkészíteni, az építési bizottságnak esetéről-estéről tanácsokkal szolgálni s egyáltalán mindent megtenni, hogy az államkincstár érdekei megóvassanak. L u k á c s főispán a napokban szintén fentjárt Budapesten, a mint halljuk, utja összefüggésben van a palota ügyével, mert ő is rajta van, hogy a munkákat megyebeli iparosok nyerjék el.

Közegei takarékpénztár Orosházán. V e r e s József Orosháza képviselői közgyűlésén indítványozta, hogy állítsanak föl Orosházán közegei takarékpénztárt a közege azon alapjait felhasználva, melyek egy virágzó hitelintézetre alkalmasak lennének. A képviselőtestület fölkerete indítványozta, hogy indítványát irásban adja be és majd akkor érdemelegesen veje vele.

Esküvő. H a r s á n y i Dezső, budapesti mérnök, Harsányi Sándor az orosházi ag. ev. hívek népszerű lelkesének fia, a heten vezette oltárhoz menyasszonyát, K ö s z e g h y Sarolta kisasszonyt.

Apácza új plebánosa. B a r t h a István, volt szegedi képezdei tanár és a legutóbbi általános választások alkalmával a battonyai kerület egyik országgyűlési képviselőjelöltje, a W e n c k h e i m Krisztina grófnő nagylelkűségéből alapított gyulai arváház első fiú növendéke, a szomszédos esanád-apácza jó javadalmára plebánossá neveztetett ki. Ad multos annos!

Diszes esküvő. T ő t Komlós községben igen fényes és széleskörű nász ünnepélynek volt a színhelye. Az ágost. hitv. ev. templomban D. N a g y Lajos pitvarosi jeles köröves, N a g y Lajos nyiregyházi kiváló organistának fia vezetete oltárhoz dr. S i m o n P a l t. komlói köztisztviselő és közbeesülésben levő orvos kedves és magas műveltségű egyetlen leányát: Margitot. A nászközönség delután 3 órakor gyülekezett össze a menyasszony szülőinek újonnan épített s fényesen berendezett házában, honnan az után elkíserte a jegyespárt előbb anya könyveztői hivatalba s onnan az Isten házába, hol C s e r m á k Kálmán lelkész igen fényes közönség jelenlétében szép alkalmi beszéd után megaldotta az új házaspárt. Este a „Komlóhoz” címzett szálloda nagy teremben 300 terítékű fényes vacsora volt, melyen a Budapestről, Pestmegyéből érkezett vendégeken kívül részt vett T ő t Komlós összes intelligen-

tiája, egyházi s községi előjárósága s a szomszédos esanádmegyei községek: Ambrózfalva, Alberti s Pitvaros intelligenciája s a komlói földesgazdák közül többen. A vacsorát nemcsak jó ételek s kitűnő italok, hanem úgy az új házaspárra, az örömszülőkre, a násznagyokra s koszorús leányokra mondott sikerült pohárköszöntők is fűszerezték. Vacsora után következett a tánc, mely reggeli 4 óráig tartott, a mikor is a nászközönség az örömszülőktől s az új házaspártól búcsút véve, egy igen kedves nász-ünnepély emlékével oszlott szét. Az új házaspárnak mi is állandó boldogságot kívánunk!

Községek figyelmébe. D a r á n y i Ignác földmivelési miniszter rendelete folytán az áll. faiskolák és szakiskolák kertészeti jövő tavasszal 1.713.493 drb gyümölcsfacsémét, negyedmillió gyümölcsfaültványt, százezer drb ojtóveszőt fognak részint i n g y e n kiosztani ingyenes gyümölcsfákért tanítók, szegényebb javadalmu lelkészek, 1-2 hold birtoku földművesek; ingyenes esemetéért és ojtóveszőkért pedig iskolák és községek folyamodhatnak. A kérvényeket 50 kros bélyeggel kell ellátni, a földmivelési miniszterhez czimezni s az illetékes megyei alispáni hivatal útján minél előbb föl kell terjeszteni, mert a folyó évi december 31-én túl beérkező kérvényeket már nem vehetik figyelembe. Azt hiszszük községeink fölfogják használni az alkalmat, midőn a fásítás ügye úgy is nagy lendületet vett a mi megyénkben.

Eljegyzések. N o s z l o p i Elek ev. tanító eljegyezte K o e s o n d i Mihály, tekintélyes gazda leányát R ó z á t. — L i c h t e n s t e i n József, fiatal iparos eljegyezte B ü n g ö s d i Ilonka kisasszonyt, B ü n g ö s d i Ferenc leányát. — S i m ó Tamás, orosházi kir. adótitkár eljegyezte S z a b ó Ferenc bájos nevű leányát, V i l m á t. — E n g e l Fülöp medgyesegyházi kereskedő a napokban váltott jegyet Keresztés-Püspökiban K e l l e n e r Hermin kisasszonnyal.

Transzcendentális magasságu angyalok. Ezzel a kifejezéssel a gyulai sajtó lepi meg a hírlapi frazeológiát. Ez az áhítatos ujság, mely lelkében meg van botránkozva, ha a csabai vagy bármely lapban valamely megjegyzés foglaltatik Gyula ellen, de a mely egyáltalán nem keresi a szavakat, ha Csaba ellen kell — különben minden ok nélkül — kiruceanni. Ime néhány szemelvény legutóbbi első cikkből:

„... ami ez irányban (igazságügyi palota építése. A szerk.) megtörtént, azt sem a szomszédváros kapzsisága, sem a vármegyében esetleg tululyra törekvő nemzetiségű áramlat, (?) sem a változás törvényeinek alávetett hatalom nem fogja többé meg nem történné tehetni.”

„Ezerszer ez erszner nem volt igaz a Barabás Béla gyomai képviselőnek sem, a midőn ma egy hete azt hirdette a Kossuth-térhen, hogy Gyula városára nézve az új törvényszéki palota csupán egy díszes épülettel való gyarapodás jelentőségével bír. Annnyal és semmi egyébbel. Nem úgy van Barabás Béla képviselő ur! Minden széptani érzékünk daczára az új törvényszék épületének díszes palota jellege csabát bennünket legkevésbé; minékünk, t. i. Gyula városának az új törvényszéki épület kizárólag csak azért értékes, mert *intituczió jellege van; intézmény és biztosíték* ugyanis az új törvényszéki épület, hogy Gyula városa az idők beláthatlan végeig közigazgatási s bírósági székhely maradjon; intézmény és biztosíték, a mely *sziklakadályokat* tornyosít a szomszéd város mindig lappangó *ellenséges és agresszív* törekvései elé; intézmény és biztosíték végül a változó kormányhatalom esetleges bosszualló szeszéyei ellen is.”

A transzcendentális angyal pedig így szól: „Elfogadjuk ugyanis azt a nézetet, hogy mindaddig, míg Bartha Miklós és Bánffy Dezső, gyarló emberekből minden földi salaktól ment, transzcendentális magasan álló angyalokká nem fejlődnek; mindaddig különösen, míg egyéni rokonséges ellenszenvet, egyéni szeretet és gyűlölség a köz és magánéletben érvényesülésre törekzenek és érvényesülésre találnak: bármelyikőjük minisztersége alatt hátrányosnak tartjuk mi is — és pedig nem a köztük fenálló politikai, hanem személyes gyűlölségnél fogva — a másikat országgyűlési képviselő választásait. Igen is, hátrányosnak, de — hála Istennek — nem többé oly *halalos veszedelmek*, mint aminő veszedelmeként tavaly lebegett a választás e város élete s jövője fölött.” — végzi a gyulai lap, de volt esze, hogy ezt a választás után adja be a gyulai magyaroknak.

A műkedvelői előadás jövedelme. A mult szombati páratlan sikerű műkedvelői előadás a csabai négyületnek mintegy 200 frtot jövedelmezett. A nyers bevétel 360 frt volt, míg a kiadás színház és vigadó világítás, fűtés, zene, színlapok s egyéb rendezői költségek okozták.

Családi ünnep. Ritka családi ünnep folyt le 28-án Vasárhelyen D r a s k ó c z y Lajos, ev. lelkész házában. A köztisztviselőben és szeretetben álló lelkész fia: Draskóczy Ede, makói ev. lelkész, dr. Draskóczy Pál ügyvéd, ifj. Draskóczy Lajos, eperjesi ev. lelkész és a család néhány benső barátja gyűltek össze, hogy megünnepeljék az ősz, de még mindig tevékeny családfőnek negyven év jubileumát. 1857. szeptember 13-án választott meg D r a s k ó c z y Lajos szécsényi lelkész, a megtartott próbaszonoklatok után B a l a s s a János, szentesi lelkész és S z i m o n i d e s z Antal, felügyelő elnökelete és O k r ö s Bálint czászári szolgabíró, mint politikai megbízott jelenlétében tartott közgyűlésen, A c h i m Ádám és M o k r i Sámuellel szemben, egyhangulag, hódmezővásárhelyi lelkészszé.

Delhányi Zsigmond. A név, mit ez újdonság címéül választottunk, kedvesen hangzik messze földön. Ezek és ezekben, habár dér csipő fejőket, ifjúkori emlékek támadnak: egy jó öreg ur, vaseszűségű, fúrge alakja révedezik föl emlékünkből, a ki olyan tanár volt, a milyenek ma nincsennek. A modern nevelési elvek, a minta-gymnasium, a tanári pálya nagy szellemi torlaszai és vizsgabeli akadályai bizonyos zordonsággal vonják be a tanár lelkiületét, a ki praelég és mindenkifelelt bürokrata. Neki az órája 45 perc, peranteriával lemagyarazza, elfeletteti a heti óraszámot, aztán az iskolai növendék érdeklődésének nem tárgya többé. Mi más volt az a szeretetreméltó szürke emberke, a szarvasi főiskolának diáze, a ki e hó elsején nyugalmab ment, D e l h á n y i Zsigmond. A nevelő, a szerető atya, a jövőért törődő emberbarát és a tanár vegyesen lakott benne. És én igazán nem tudom, akkor volt-e nagyobb, mikor az algebra misticizmusába bevezetett, vagy mikor, kis beteges diák, a betegágyadnál morszolt el egy könyvesepet. Szeretet a fedésben, erőbuzdítás a tapasztalt szorgalomnál. Az öntudatos nevelő és az érző atyai szív egybeolvadva évtizedeken át százakra és százakra terjedt az intenzív nevelői igyekezetnek ez a fényűző munkája, melyet csak az önlelkismeret jutalmaz, a nagy világ előtt pedig ismeretlen marad. Ha a deismus, pietizmus, vagy humanizmus nagy korában éinénk, a midőn az embernevelést mindenekfelelt valónak elismerték, akkor a kis szürke ember, a megrokkant katona, a negyven év után triumfussal vonulna az aggkor gond nélkül való, szelid örömeibe, talán embertársai nagyobb szabású érdemek elismertetéseért szakítottak volna kényelem szeretőjükkel; de nálunk nincs dívatban negyven eszten dős nevelői munkát elismerni. Az ördögbe, a mely negyven év alatt kiemelkedőbb politikai érdemek sincsenek! Hogy Delhányi Magyarország középsztályának negyven évig nevelt derék férfiakat, az a tanári pályával együtt jár, — mondják. Csakhogy az ilyen felfogás csinálja az iskolabeli beamtereket és ez a szomorú esetenben, mert Delhányi nincsen érzékenységgel szatulálva. Másként 40 évig hogy is működhetett volna a társadalom közönye között annyira szeretettel?

Uj pénztárnok. A gyulai bórbeszerző szövetkezet pénztárnokává az elhalálozott Thuri Ferenc helyére N é v e r y Károly választottat.

Halálozás. A szarvasi főgymnasiumnak gyaşa van. L i p p a y Béla tanár költözött el az élők sorából, a kit tudóvész, a költők, boldogtalan szerelmeseik és tanítással foglalkozók ez öldöklő kórja pusztított el. Temetése óriási részvét mellett történt. B e n k a Gyula, a főgymnasium igazgatója megható szavakkal tartá föl buosujában tragikus pályájának küzdelmeit.

Egy kis évődés. Orosháza képviselőtestületében olykor nem hiányzik a kedélyes évődés sem; az egyik orosházi ujság útján ebből a következő szemelvényt mutatjuk be:

V e r e s J.: Az ez ügyben felolvasott dolgok belejónnek-e a jegyzőkönyvbe? Vangyel Szilárd (főjegyző). Belejónnek. Igazán nem értem, hogy a nt, ur mért akadékoskodik mindig, hisz nem vagyok én gyerek.

V e r e s J.: Én azt kérdeztem, hogy belejónnek-e az előbb felolvasott dolgok a jegyzőkönyvbe... Vangyel Sz.: Bele.

V e r e s J.: Azt hiszem, hogy jogom volt ezt kérdezni, mert csak én nem lát darab papírosról

olvas a jegyző ur; de a jegyző urnak nincs joga velem így beszélni.

Székács I.: Ajánlom Veres nt. urat is a kiküldendő bizottságba beválasztani.

V e r e s J.: Nem vállalkozom, mert a bizottságok néha évekeig nem hivatalnak össze.

Székács I.: Ne tessék magát kivonni, mert az olyan furesán jön ki, hogy a bizottságban ha nincs ben a nt, ur, akkor a gyűlésen kritizál, s az ujságban megütk a nagy dobót, mert az igaz, hogy kritizálni könnyű.

V e r e s J.: Megesett, hogy a bizottság össze lett hiva...

Vangyel Sz.: ... de a nt, ur nem jelent meg.

V e r e s J.: Én megjelentem akkor is, a mikorra ezélok, de rajtam kívül senki sem jelent meg s azóta azt a bizottságot talán csak két év múlva, akkor is szolgabírói rendeletre hívták újra össze; s így sem óhajtok a bizottságok tagja lenni.

Vangyel Sz.: A nt, ur soha sem szokott megjelenni.

V e r e s J.: Hivatkozom a gyűlés minden egyes tagjára s nekem fognak igazat adni akkor mikor azt állítom, hogy én képviselői teendőimet pontosan végzem.

Az incidens ezzel véget ér, a bizottságot megalkotották — Veres József nélkül.

Vásári tolvajok. Az utóbbi csabai országos vásáron S z a t h m á r y Mihály és felesége nagyszalontai lakosok, egyetemben V e r n e r Róza 18 éves gyulai leányzóval ugyancsak összelopkodtak: vásznat, kendőt, sapkát, cipőt, szóval mi csak kezeügyökbe akadt, mintegy 80 frt értékben. Azonban rajtavestek, mert V a l e n t i n y i albiztos tetten érte őket s letartóztatta a tolvajokat.

Artézi kut furás. Orosházán a vasuti artézi kut furásával Medveczki Józsefet bízták meg, a ki a furást már meg is kezdette s szépen halad vele.

Tüzeset történt mult hó 29-én K. Tarcsán, mely Vámosi Lajos polgár 345. sz. alatt levő házát hamvasztotta el. A ház biztosítva volt ugyan, de mivel a padláson volt nagyobb mennyiségű gabona is o éggett, a kár csak részben térül meg. Hogy a tűz miből keletkezett, azt megállapítani nem sikerült; többek állítása szerint a láng a háznak nádfedélzetén csapott ki.

Névváltoztatás. F r i e d m a n n Jakab csabai pénzügyőri szemlész, nevét belügyminiszteri engedéllyel F a r a g ó r a változtatta.

Csaba egészségügye. Az elmúlt hónapban a közegészségügyi viszonyok nagyon kedvezők voltak. A születések száma 92-vel multa felül az elhaltakét. Született összesen 155, fiú 85, leány 70, ezek közt volt halva született 3, törvénytelen 3, ikrek 5 esetben. Házassult 125 pár. Meghalt finemű 36, nőnemű 27, összesen 63. Az életkort tekintve: halva született 3, 1 évesig 19, 1-5-ig 8, 5-10-ig 3, 10-20-ig 7, 20-40-ig 4, 40-50-ig 5, 50-60-ig 1, 60-70-ig 4, 70-80-ig 7, 80-90-ig 2. A kórnevekre: agyhártyalob 2, agylob 1, aggkor 1, agyhüde 3, bélhurut 9, bélesavrodás 1, derme 1, gyermekek algörése 3, görés 2, gerinc-sorvadás 1, halva született 3, háshártyalob 1, hókhurut 1, ideitlen 1, mellhártyalob 1, rák 1, szervi szívba 3, szív-hüde 2, tüdőgümőkór 5, tüdőlob 9, tüdőlegdag 1, torokgyík 2, végelegyengülés 2, született gyengesség 4, vízkór 3, vízbe fult 1.

A jövő parlamentje.

— Kültások. —

Egyik bécsi ujságban fog nemsokára megjelenni a következő parlamenti tudósítás:

Az elnök belépőn a terembe, megrendülnek lépsei alatt a ház falai. Övében kécek és revolverek látszanak, vállán hatalmas karabélyt visel, széles nagy tenyerében pedig fél mázsás buzogányt szorongat. Tekintete morózus, s mikor elfoglalja az elnöki emelvényt, olyan rettenetes káromkodást visz végbe, hogy a jegyzők, elájulnak. Tovább tart egy fél óránál, amíg ismét magukhoz térítik őket. Aztán elfoglalja helyét, és a Szent István toronyból köicsőn vett cseugtyúval helyre inti e képviselőket.

Nyomorult kutyák, kezd el beszédét, az ülést ezennel megnyitom, de jól vigyázzon magára minden pimasz, mert az első rendetlenkedőt úgy vágom pofon, hogy kigurul a teremből. Ha aztán mégis tovább rendetlenkedik, akkor jogomban van lelőni, vagy leszurni őt, s a harmadszori illetlenkedésre kizárni az ülésről. Megértették? Most pedig átadom a szót az egész ház legnagyobb barmának: Wolt képviselő urnak.

Wolt (vasrostélyval és pánczélingbe öltözve, fölül) Tisztelt ház! A saját véleményemre ugyan vajmi keveset adok, amint hogy önk sem adnak rám semmit, de azért mégis úgy rémlik előttem, mintha az Elnök ur nem egészen udvarias hangon nyitotta volna meg az ülést. (Ugy van! Igaz!) Én a tisztességes tónust nem ismerem és akkor érzem jól magam, ha legazembereznek, de nem jehetetlen uraim, hogy van a házban olyan képviselő, akít ez a hang sért, s ennek a nevében emelek óvást, (Helyes! Ez nem járja! Nyomorult bomák!)

